

מתוך הקדמת המחבר: ועיניכם תראינה בנים בני כשתילי זרעים סביב לשלחנם,
חכמים ונבונים, ובתים מלאים כל טוב, גם עושר גם כבוד לא יסופו מזרעכם

גליון

זרע שמשון המבואר

פרשת ואתחנן

אות י

דרוש מתוך הספר המסוגל 'זרע שמשון' שחברו הגאון המקובל

האלוקי חסידא קדישא רבנו שמשון חיים ב"ר

נחמן מיכאל נחמני זלה"ה

מח"ס 'זרע שמשון' ו'תולדות שמשון'

שחי לפני כ-300 שנה בתקופת ה'אור החיים' ומקום קברו לא נודע

והבטיח שהלומד בחידושויו וספריו יזכה לישועות בבני חיי ומזוני

נלב"ע ו' אלול תקל"ט

דרוש מנוקד ומבואר בתוספת ציונים והארות

יו"ל על ידי מוסדות זרע שמשון

שע"י האיגוד העולמי להפצת תורת זרע שמשון

יו"ל ע"י האיגוד העולמי להפצת תורת "זרע שמשון"

לקבלת הגליון נא לשלוח למייל:
zera277@gmail.com

ארה"ב

הרב מנחם בנימין פאשקס
ZERA SHIMSHON
C/O B PASKESZ 1645 48 ST
BROOKLYN NY 11204
347-496-5657
mbpaskesz@gmail.com

ארה"ק

הרב ישראל וילברברג
05271-66450

ניתן לשלוח תרומות והנצחות
לזכות ולע"נ ולקחת חלק בהוצאות
והפצת הגליונות והספרים.

ניתן להפקיד בבנק מרבנטיל (17) סניף 635
מספר השבון 71713028 ע"ש זרע שמשון,
כמו כן ניתן לתרום בכרטיס אשראי

וזכות הצדיק ודברי תורתו הקדושים ינו מכל
צרה וצוקה, ויושפע על הלומדים ועל המטיילים
בני חיי ומוזני וכל טוב סלה
כהבטחתו
בהקדמת ספריו.

לשיתופות של ברכה בכל עת

**מוקד
זרע שמשון**

ארץ ישראל
02-80-80-500

ארה"ב
347-496-5657

הוצאת והפצת קונטרס
'זרע שמשון העבואר'

נתחם
לזכות והצלחת

**דניאל אורי
בן רגינה מלכה**

שיראה הצלחה וברכה
בלי גבול ובלי עדה בעסקיו
בכל העולם
וייתקיים בו הפסוק
"ופרצת יעה וקדצה"
צפונה ונגבה"

הוצאת והפצת קונטרס
'זרע שמשון העבואר'

נתחם
לזכות והצלחת

**אהרן
בן גיטל בילא**
וכל עשפחתו
וכל הנלוים אליו

לשפע ברכה
והצלחה גדולה
וסייעתא דשמיא
בכל עכל כל

פֶּרֶשֶׁת וְאַתְחָנָן

פסוק 'כי נר
מצוה ותורה
אור'

וּמִשׁוֹם הָכִי הַמִּשְׁלֵם לָנֶר, שְׁגָם הָנֶר
מִתְכַּבֶּה. אֲכָל הָעֵבֶרָה אֵין לָהּ
בֶּחַ לְדַחֲוֹת זְכוֹת הַתּוֹרָה, וְלִכֵּן נִמְשָׁלָה
לְאֹר, שְׂאִי אֶפְשָׁר לְאָדָם לְכַבּוֹתָו.
וְזֶהוּ מָה שְׂאָמַר הַכֹּתֹב (מְשַׁלֵּי יג, ט) 'נֶר
רְשָׁעִים יִדְעָף'.

פֶּסוּק (מְשַׁלֵּי ו, כג) 'כִּי נֶר מִצְוָה וְתוֹרָה
אֹר'. הַטֶּעַם שֶׁהַמִּשְׁלֵם הַמִּצְוָה
לָנֶר, וְהַתּוֹרָה לְאֹר, מִשׁוֹם דִּקְיָמָא לָן
(סוּטָה כֹא, א), עֵבֶרָה מְכַבֶּה מִצְוָה, וְאֵינָהּ
מְכַבֶּה תּוֹרָה. וּמִי שְׁעוֹבֵר עֲבָרָה, אֵין לוֹ
עוֹד זְכוֹת הַמִּצְוֹת שֶׁעָשָׂה.

זֶרַע שְׁמִשׁוֹן הַמְּבֹאֵר

ביאור השוואת המצוה ל'נר' והתורה ל'אור'

וּמִשׁוֹם הָכִי הַמִּשְׁלֵם - הַמִּשְׁלֵם הַפְּסוּק אֶת
הַמִּצְוֹת לָנֶר, לְפִי שְׁגָם אֹר הָנֶר אֵינוֹ דוֹלֵק
לְעוֹלָם, אֲלָא מִתְכַּבֶּה עַל יְדֵי הָרוּחַ וְכִיוּצָא בּוֹ,
וְכַךְ גַּם שֹׁכֵר הַמִּצְוֹת מִתְכַּבֶּה וְנִפְסַד, עַל יְדֵי
הָעֲבִירָה¹. אֲכָל הָעֵבֶרָה, אֵין לָהּ בֶּחַ לְדַחֲוֹת אֶת
זְכוֹת לִימּוּד הַתּוֹרָה, וְלִכֵּן נִמְשָׁלָה הַתּוֹרָה לְאֹר
- אֹר הַשֶּׁמֶשׁ, שְׂאִי אֶפְשָׁר לְאָדָם לְכַבּוֹתָו
לְעוֹלָם. וְכַךְ גַּם הַתּוֹרָה אֵין כַּח לְעִבְרִיהָ לְכַבּוֹתָהּ².

וְזֶהוּ מָה שְׂאָמַר הַכֹּתֹב (מְשַׁלֵּי יג, ט), 'נֶר
רְשָׁעִים יִדְעָף' - גַּם הַמִּצְוֹת [-נֶר] שֶׁעָשָׂה
הָרִשָּׁעִים, יִכְבוּ עַל יְדֵי הָעֲבִירָה שֶׁעָשָׂה³.

דווקא מצוה שהיא כנר נכבית על ידי עבירה
ולא תורה הנמשלת לאור

כתוב "בפסוק (מְשַׁלֵּי ו, כג) 'כִּי נֶר מִצְוָה
וְתוֹרָה אֹר'. הַטֶּעַם שֶׁהַמִּשְׁלֵם הַפְּסוּק, אֶת
הַמִּצְוָה לָנֶר, וְאֶת הַתּוֹרָה לְאֹר הַשֶּׁמֶשׁ, הוּא
מִשׁוֹם דִּקְיָמָא לָן בְּגִמְרָא (סוּטָה כֹא, א)²,
שֶׁעֵבֶרָה שֶׁהָאָדָם עוֹשָׂה, מְכַבֶּה - מְבַטֵּלֵת אֶת
שֹׁכֵר הַמִּצְוָה שֶׁעָשָׂה קוֹדֵם לָכֵן, וְאֵינָהּ מְכַבֶּה
- אֵינָה מְבַטֵּלֵת אֶת שֹׁכֵר לִימּוּד הַתּוֹרָה, שֶׁלֹּא
כִּבְר, אֲלָא הַשֶּׁכֶר עַל לִימּוּדוֹ בַּתּוֹרָה, שֶׁמֹּד
בְּשִׁבְלֵו. וְנִמְצָא מִדְּבָרֵי הַגִּמְרָא, שֶׁמִּי שְׁעוֹבֵר
עֲבָרָה, אֵין לוֹ עוֹד אֶת זְכוֹת הַמִּצְוֹת שֶׁעָשָׂה.

ציונים ומקורות

תשובה, חוזרים להאיר בו כל המצוות שעשה, כמו
שכתב רבינו יונה (שערי תשובה ש"א עיקר טו, אות מא).
ד. וכעין זה כתב הבהרש"א (ח"א סוטה שם), וזה
לשונו, ודקאמר דבר אחר עבירה כו' משמע דקאי
אדלעיל, והכי קאמר, ד"א דלכך תלה קרא המצוות בנר
והתורה באור, דמים רבים דהיינו עבירה, מכבה מצוה,
דהיינו רק נר קטן. אבל התורה שהיא אש ואור גדול,
לא יוכלו לכבות. ה. לשון הפסוק, 'אור צדיקים
ישלח ונר רשעים ידעף'. פירושו, שנשמת הצדיק
תשמח בגן עדן, אבל נשמת הרשע תהיה כבויה, ולא
תאיר. על פי מצודת דוד. ו. ובכסף צורף (להריב

א. הואיל שבפרשתנו נכתב ענין קבלת התורה, מפרש
רבנו פסוקים בענין מעלת התורה והמצוות.
ב. לשון הגמרא, את זו דרש רבי מנחם בר יוסי, 'כי נר
מצוה ותורה אור', תלה הכתוב את המצוה בנר, ואת
התורה באור, את המצוה בנר לומר לך, מה נר אינה
מגינה אלא לפי שעה, אף מצוה אינה מגינה אלא לפי
שעה, ואת התורה באור לומר לך, מה אור מגין לעולם,
אף תורה מגינה לעולם וכו'. דבר אחר, עבירה מכבה
מצוה, ואין עבירה מכבה תורה, שנאמר (שי"ח ח, ז)
'מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה'.
ג. והיינו רק כל זמן שלא עשה תשובה. אבל כשעשה

וְעוֹד הַמִּשָּׁל הַמְצוּה לָנֶר, לְפִי שֶׁהֲנֵר
אֵינוֹ נִדְלָק בְּלִילָה בְּכָל הַחֲדָרִים
וּבְכָל הַמְּקוֹמוֹת, רַק בְּמָקוֹם שֶׁבָּנִי אָדָם
מִשְׁתַּמְשֵׁים בוֹ, וּכְפִי הַצֶּרֶךְ שֶׁיֵּשׁ לָהֶם
בְּאוֹתוֹ מָקוֹם מִיָּחָד. וְכֵן הַמְצוּוֹת אֵינָה
מְפֹלֶטֶת הַחוּבָה עַל כָּל אָדָם לְקִימָם
בְּשׂוּה בְּכָל עֵת וּזְמַן וּבְכָל מָקוֹם,
שֶׁהָרִי מִי שְׁנוּלָד לוֹ בֵּן, מְחַיֵּב בְּאוֹתָהּ

הַמְצוּה בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם, וְלֹא הָאֲחֵרִים,
וְכֵן פְּדִיּוֹן הַבֵּן, וְמִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ בֵּית, מִיָּחָד
לַעֲשׂוֹת מַעֲקָה, וְהָאֲחֵרִים חַיִּיבִים
בְּמְצוּוֹת אֵלּוּ בְּיוֹם אַחֵר, וְכֵן הַפְּתָנִים
רַבָּה הַכְּתוּב בָּהֶם מְצוּוֹת, וְכֵן מְצוּת
חֲלִיצָה וְיִבּוּם (דְּבָרִים כה, ה-י), וְכַמּוֹה
מְצוּוֹת הַתְּלוּיּוֹת בָּאָרֶץ. וּמִשּׁוּם הַכִּי
דּוֹמוֹת מִמֶּשׁ לָנֶר.

זֶרַע שְׁמִשׁוֹן הַמְּבֹאָר

חובת קיום המצוות אינה שוה בכלום
כמו חובת לימוד התורה

וְעוֹד - יֵשׁ לִיתֵּן טַעַם נוסף, למה שֶׁהַמִּשָּׁל
הַפְּסוּק אֵת הַמְצוּה לָנֶר, כְּפִי שֶׁהֲנֵר אֵינוֹ
נִדְלָק בְּלִילָה - אֵף בְּלִילָה שֶׁהוּא זְמַן
הַדְּלָקָתוֹ, אֵין מְדַלִּיקִים אוֹתוֹ בְּכָל הַחֲדָרִים
וּבְכָל הַמְּקוֹמוֹת, רַק בְּמָקוֹם שֶׁבָּנִי אָדָם
מִשְׁתַּמְשֵׁים בוֹ, וּכְפִי הַצֶּרֶךְ שֶׁיֵּשׁ לָהֶם
שִׁיחִיה אֹרֶךְ בְּאוֹתוֹ מָקוֹם מִיָּחָד.

וְכֵן הַמְצוּוֹת שֶׁנִּתְחַיֵּבוּ יִשְׂרָאֵל לְקִימָם,
אֵינָה מְפֹלֶטֶת הַחוּבָה עַל כָּל אָדָם, לְקִימָם
בְּשׂוּה, בְּכָל עֵת וּזְמַן וּבְכָל מָקוֹם. שֶׁהָרִי מִי
שְׁנוּלָד לוֹ בֵּן, מְחַיֵּב רַק אֲבִי הַבֵּן בְּאוֹתָהּ
הַמְצוּה שֶׁל בְּרִית מִלֵּלָה, בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם - רַק
בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי, וְלֹא הָאֲחֵרִים - אֲנָשִׁים אַחֲרִים
אֵינֶם מְחויִיבִים בְּאוֹתָהּ מְצוּה¹. וְגַם הָאֵב, אַחֲרֵי שֶׁמֶל אֵת בֵּנוֹ, שׁוֹב אֵינוֹ חַיִּיב בְּמְצוּה

זו. וְכֵן הוּא בְּמְצוּת פְּדִיּוֹן הַבֵּן, שֶׁרַק הָאֵב
חַיִּיב לְפַדּוֹת אֵת בֵּנוֹ, וְלֹא אֲנָשִׁים אַחֲרִים, וְגַם
אֲצֵל הָאֵב נוֹהֶגֶת מְצוּה זוֹ רַק פַּעַם אַחַת². וְמִי
שֶׁיֵּשׁ לוֹ בֵּית הַמִּיָּחָד לְדִירָה, חַיִּיב לַעֲשׂוֹת
מַעֲקָה - גֹּדֶר סָבִיב לַגֹּנִי, כְּדִי שֶׁלֹּא יִפּוֹל מִמֶּנּוּ
אָדָם³. וְאֵילּוֹ הָאֲנָשִׁים הָאֲחֵרִים, חַיִּיבִים
בְּמְצוּוֹת אֵלּוּ בְּיוֹם אַחֵר - כְּשִׁיּוּלָד לָהֶם בֵּן,
אוֹ כְּשִׁיבְנוֹ לָהֶם בֵּית. וְכֵן הַפְּתָנִים, רַבָּה -
הַרְבֵּה הַכְּתוּב בָּהֶם מְצוּוֹת⁴, כְּגוֹן הָאִסּוּר
לְהַטְמִאוֹת לַמֵּתִים, וְשֶׁלֹּא לִישָׂא גְרוּשָׁה,
וְאֵילּוֹ שֶׁאֵר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵינֶם חַיִּיבִים בָּהֶם.
וְכֵן מְצוּת חֲלִיצָה וְיִבּוּם, שֶׁנִּצְטוּרוּ בָּהֶן רַק מִי
שֶׁמֶת אַחֲרֵי בְּלִי זֶרַע (דְּבָרִים כה, ה-י). וְכַמּוֹה
מְצוּוֹת הַתְּלוּיּוֹת בָּאָרֶץ - כְּמוֹ תְּרוּמוֹת
וּמַעֲשֵׂרוֹת וּשְׁמִיטָה, שֶׁאֵינֶם נוֹהֶגֶת אֵלּא
בָּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְלֹא בַּחוּץ לָאָרֶץ. וּמִשּׁוּם הַכִּי,
הַמְצוּוֹת דּוֹמוֹת מִמֶּשׁ לָנֶר, שֶׁגַּם כֵּן אֵינוֹ
דּוֹלֵק בְּכָל מָקוֹם, כְּפִי שֶׁהֲתַבָּאֵר.

צִיּוּנִים וּמְקוּדוֹת

גַּם הוּא פּוֹדֶה עֲצֻמוֹ רַק פַּעַם אַחַת, וְרַק אֲצֵל בְּכוֹר
שִׁיךְ מְצוּה זוֹ, וְלֹא אֲצֵל כָּל אָדָם. ט. אוֹלִי
צ"ל, חַיִּיב לַעֲשׂוֹת מַעֲקָה. אִמְנֵם יִתְכֵּן גַּם לְקִימָם
הַגִּירָסָא שֶׁלְּפָנֵינוּ, כְּפִי שֶׁבִּאֲרָנוּ בְּפָנִים, שֶׁרַק מִי שֶׁיֵּשׁ
לוֹ בֵּית הַמִּיּוּחָד לְדִירָה חַיִּיב לַעֲשׂוֹת מַעֲקָה לַגֹּנִי,
וְכְמוֹ שֶׁכְּתוּב בַּסְּפָרִי (פְּרִשְׁת כִּי תֵצֵא, פִּסְקָא רַכְט אוֹת
ח), יִכּוֹל אֵף הַבּוֹנֶה בֵּית שֶׁעַר אַכְסֶדֶרָה וּמִרְפֶּסֶת,
תִּלְמוּד לּוֹמֵר 'בֵּית', מֵה בֵּית מִיּוּחָד שֶׁהוּא בֵּית דִּירָה,
יֵצֵאוּ אֵלּוֹ שְׂאִינֶם בֵּית דִּירָה. י. כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב
(דְּבָרִים כב, ח), 'כִּי תִבְנֶה בֵּית חֶדֶשׁ וְעִשִּׂיתָ מַעֲקָה
לְגִנָּךְ וְלֹא תֵשִׂים דְּמַיִם בְּכִיתָךְ כִּי יִפֹּל הַנֶּפֶל מִמֶּנּוּ'.
יא. מְלִיצָה זוֹ עַל פִּי לִשׁוֹן הַגִּמְרָא (קִידוּשִׁין לה, ב),

יֵאֵשִׁיחוּ פִּינֵטוֹ זצ"ל, מִשְׁלִי יג, ט) כֹּתֵב לִפְרֹשׁ בְּדֶרֶךְ זוֹ
אֵת כָּל הַפְּסוּק, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ, 'אוֹר צִדִּיקִים יִשְׁמַח',
הַתּוֹרָה נִמְשָׁלָה לְאוֹר, דְּכַתִּיב 'וְתוֹרָה אוֹר', יִשְׁמַחוּ
הַצִּדִּיקִים בָּהּ. וְהַמְצוּה שְׁעוֹשִׂים הַרְשָׁעִים, שֶׁנִּמְשָׁלָה
הַמְצוּה לָנֶר, דְּכַתִּיב 'כִּי נֵר מְצוּה', 'יִדְעך', לְפִי
שֶׁעֲבִירָה שְׂבִידִים מְכַבֶּה מְצוּה. ז. וְהֵינּוּ אִם
אֲכֵן הָאֵב מְקִיִּים אֵת חוֹבָתוֹ וְלֹא אֵת בֵּנוֹ. אֲבָל אִם
הָאֵב אֵינוֹ מֵל אֵת בֵּנוֹ, חַיִּיבִים בֵּית דִּין לְמוֹלוֹ,
כְּמִבּוֹאֵר בְּקִידוּשִׁין (כט, א), וּבִשְׁוֹלָחַן עֲרוֹךְ (יו"ד סִימֵן
רס"א). ח. וְכְמוֹ כֵּן הַחִיּוּב עַל הָאֵב אֵינוֹ
בְּרוּקָא עֲלִיו, אֵלּא מִי שֶׁלֹּא נִפְדָּה עַל יְדֵי אֲבִיו, צִרִיךְ
לְפַדּוֹת אֵת עֲצֻמוֹ כְּשִׁיגְדֵל (רָאָה קִידוּשִׁין כט, א). אוֹלֵם

וּבְשֵׁם שְׁבִנָּר מְצִינוּ שְׂאֵף עַל פִּי שְׁנָר
לְאַחַד גֵּר לְמֵאָה, מִכָּל מְקוֹם,
מִי שֶׁהוּא קְרוֹב לוֹ, גִּהְנָה מִמֶּנּוּ יוֹתֵר. כִּךְ
הַמְצָוָה צִרִיד לַעֲשׂוֹתָהּ בְּכוֹנֶנָה רְאוּיָה, וְאִזּוּ
הִיא מְאִירָה כְּמוֹ גֵּר, שְׂמִי שְׂיֵשׁ לוֹ

אֲבָל הָאוֹר מְאִירָה לְכָל הָעוֹלָם כָּל
בְּשׂוּהָ, וְכֵן חֻבַּת הַתּוֹרָה מְטַלֶּת
עַל כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, וְכָל אֶחָד בּוֹדֵק
עַד מְקוֹם שִׁידוֹ מַגְעָת, אִם בְּמִקְרָא אִם
בְּמִשְׁנָה אוֹ בְּגִמְרָא.

זֶרַע שְׁמִשׁוֹן הַמִּבְאָר

הַמִּתְקַרֵּב לַעֲשׂוֹת מִצְוָה בְּכוֹנֶנָה רְאוּיָה, נִהְנֶה יוֹתֵר מְאוּרָה,
וְאוֹתָהּ הַכוֹנֶנָה הִיא עַד גִּמְרָ קוֹיִם הַמִּצְוָה

וְיֵשׁ לְבֹאֵר בְּאוֹפֶן נֹסֵף אֶת הַהֲשׂוּוּאָה שֶׁל
מִצְוָה לְנֹרָה^ט, וְהוּא, שְׂבֵשֶׁם שְׁבִנָּר מְצִינוּ,
שְׂאֵף עַל פִּי שְׁנָר שְׂמִירָה לְאָדָם אֶחָד, אוֹתוֹ
הֵנָּה מְאִיר גַּם לְמֵאָה אֲנָשִׁים^{טו}, מִכָּל מְקוֹם,
הֵלָּא בּוֹדָאֵי מִי שֶׁהוּא מְצִי קְרוֹב יֵשׁ - לְנֹרָה,
נִהְנֶה מִמֶּנּוּ יוֹתֵר, מִמִּי שֶׁנִּמְצָא רְחוֹק מִמֶּנּוּ.

וְכִךְ גַּם הַמְצָוָה צִרִיד לַעֲשׂוֹתָהּ בְּכוֹנֶנָה
רְאוּיָה^י, שְׂבִיחָה הוּא מִתְקַרֵּב יוֹתֵר אֶל אוֹר
הַמִּצְוָה, וְאִזּוּ הִיא - הַמִּצְוָה מְאִירָה לוֹ כְּמוֹ
גֵּר, שְׂמִי שְׂיֵשׁ לוֹ בְּאוֹתָהּ מְצָוָה כְּכֹנֶנָה יוֹתֵרָה

אֲבָל הָאוֹר שֶׁל הַשֶּׁמֶשׁ, מְאִירָה לְכָל
הָעוֹלָם בְּשֵׁף בְּשׂוּהָ, שְׂבֵשֶׁם שֶׁהִשְׁמֵשׁ
מְאִירָה, הִרִי אוֹרָה מְאִיר בְּכָל מְקוֹם. וְכֵן
חֻבַּת לִימּוּד הַתּוֹרָה, מְטַלֶּת עַל כָּל אֶחָד
מִיִּשְׂרָאֵל^כ, וְכָל אֶחָד בּוֹדֵק עַד מְקוֹם שִׁידוֹ
מַגְעָת^כ - חַיִּיב לְלַמּוּד תּוֹרָה כְּפִי הַשְּׂגָתוֹ
וְיִכְלָתוֹ, אִם בְּמִקְרָא - אוֹ בַתּוֹרָה שֶׁבִּכְתָּב,
אִם בְּמִשְׁנָה, אוֹ בְּגִמְרָא - אוֹ בַתּוֹרָה שֶׁבַעַל
פֶּה בְּלִימּוּד עִיקָרֵי הַדִּינִים, אוֹ בַעֲיוֹן בִּפְרָטִי
הַדִּינִים וּבִפְּלֻפּוֹל בְּהֵן כְּמוֹבָא בְּגִמְרָא. וְלִכֵּן
דִּימָה הַפְּסוּק אֶת הַתּוֹרָה לְאוֹר, שְׂמִירָה לְכָל
הָעוֹלָם בְּשׂוּהָ וּבְכָל עֵת^כ.

צִיּוֹנִים וּמִקְדּוֹת

וּבַהֲתַלְחֻבוֹת שֶׁדְּבָרִים אֵלּוּ גּוֹרְמִים לְהוֹסִיף דְּבִיקוֹת
וְכו'. [נִשְׁכֵּן בְּכוֹנֶנָה הַפְּשׁוּטָה לְקִיּוֹם הַמִּצְוֹת לְשֵׁם
מִצְוָה, לְכַאוֹרָה לֹא שִׁיךְ לִמּוֹר שֶׁאֶחָד יִכְיוֹן יוֹתֵר
מִחֲבִירוֹ, וּבִמִּצְוֹת דְּאוֹרִייתָא נִפְסָקָה הַהִלְכָה שֶׁמִּצְוֹת
צִרִיכוֹת כּוֹנֶנָה וּבִלָּא זֶה אֵין נִחְשָׁב כָּלֵל כְּמִי שֶׁקִּיּוֹם
הַמִּצְוָה, וְדו"ק]. זֶה לְשׁוֹן שֶׁעַר הַמִּצְוֹת (דף ג,
א), כִּי שׁוֹרֵשׁ שֶׁחֵלֵךְ נִשְׁעָן עָלָיו הוּא שְׂבֵעַת עֲשִׂיית
הַמִּצְוָה אֶל יִחְשׁוֹב שֶׁהוּא עָלָיו לְמַשָּׂא וְטוֹרַח וּמְמַהֵר
לְהִסְרִיהָ מֵעָלָיו, אֲלֵא יִחְשׁוֹב בְּשִׁכְלוֹ כֵּאלִילוֹ בַּעֲשׂוֹתוֹ
אוֹתָהּ יִרְוִיחַ אֶלְפֵי דִינָרֵי זָהָב, וְיִהְיֶה שִׂמְחָה בַּעֲשׂוֹתוֹ
אוֹתָהּ בְּשִׂמְחָה שֶׁאֵין לָהּ קֶץ מִלֵּב וּמִנֶּפֶשׁ וּבִחְשָׁק
גָּדוֹל, כֵּאלִילוֹ מִמֶּשׁ בְּפֻעַל נִתְּנִים לוֹ אֶלְפֵי דִינָרֵי זָהָב,
וְזֶה סוּד 'תַּחַת אֲשֶׁר לֹא עֲבַדְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּשִׂמְחָה
וּבְטוֹב לִבְבִּי' (דְּבָרִים כח, מז). וְזֶה סוּד רַב בְּרוֹנָא בְּפִיק'
דְּבִרְכוֹת (יז, ט), דְּחַד יוֹמָא סִמְךָ גְּאוּלָּה לְתַפִּילָה, וְלֹא
פְּסִיק חֻכָּא מִפּוֹמִיָּה כּוֹלִיָּה יוֹמָא, וְזֶה יוֹרָה עַל הַיּוֹת
אֲמוֹנָתָה בְּטַחְנוֹ בְּהַקְבִּיָּה עַד הַתְּכִלִּית הָאֲחֵרוֹן וְכו',
וְכִפִּי גּוֹדֵל שֶׁמִּחְתּוֹ בְּאֲמַת וּבְטוֹב לִבְבִּי הַפְּנִימִי, כִּךְ
יִזְכֶּה לְקַבֵּל אוֹר עָלָיו, וְאִם יִתְמִיד בּוֹזֵה אֵין סִפֵּק
שִׁישְׁרָה עָלָיו רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ. וְזֶה לְשׁוֹן בְּעַל סִפֵּר
חֲרָדִים (הַקְדָּמָה), וְיֵשׁ לִי לְהַקְדִּים כָּל הַתְּנָאִים שֶׁאִדָּם
צִרִיךְ לִיזְהַר בְּכָל מִצְוָה וּמִצְוָה לַעֲשׂוֹת כְּהִלְכָתָהּ, כִּדִּי
שֶׁתְּקוּבֵל לְרַצּוֹן לִפְנֵי מַלְכֵנוּ יוֹצְרֵנוּ יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא נִיעוֹל
כִּכְסִּיּוּפָא לְעֵלְמָא דְּאַתִּי. הַתְּנָאֵי הָרַאשׁוֹן, שֶׁנִּעֲשֶׂה כָל

וּמָה כְּהִנֵּם שְׂרִיבָה בָּהֶם הַכְּתוּב מִצְוֹת יִתִּירוֹת.
יב. זֶה לְשׁוֹן הַרְמָב"ם (הִלְכוֹת תַּלְמוּד תּוֹרָה פ"א ה"ח),
כָּל אִישׁ מִיִּשְׂרָאֵל חַיִּיב בְּתַלְמוּד תּוֹרָה, בֵּין עֲנִי בֵּין
עֲשִׁיר, בֵּין שְׁלֵם בְּגוּפוֹ בֵּין בַּעַל יִסְרוּיָן, בֵּין בַּחֲזוֹר בֵּין
שְׂהִיָּה זָקֵן גְּדוֹל שֶׁתִּשְׁשֵׁ כַחוֹ, אֶפִּילוֹ הִיָּה עֲנִי
הַמִּתְפַּרְנֵס מִן הַצְדָּקָה וּמַחֲזוֹר עַל הַפְּתָחוֹת, וְאֶפִּילוֹ
בַּעַל אִשָּׁה וּבָנִים, חַיִּיב לְקַבּוֹעַ לוֹ זְמַן לְתַלְמוּד תּוֹרָה
בְּיוֹם וּבְלֵילָה, שְׁנֵאֲמַר (יְהוֹשֻׁעַ א, ח) 'וְהָיִיתָ בּוֹ יוֹמָם
וְלַיְלָה'. יג. מְלִיצָה עַל פִּי לְשׁוֹן הַגִּמְרָא (פְּסָחִים
ח, א), חוֹר שְׁבִין אָדָם מִחֲבִירוֹ, זֶה בּוֹדֵק עַד מְקוֹם
שִׁידוֹ מַגְעָת, וְזֶה בּוֹדֵק עַד מְקוֹם שִׁידוֹ מַגְעָת, וְהִשְׁאָר
מִבְּטָלוֹ בְּלִבּוֹ. יד. וְאֵף שֶׁהִנֵּשִׁים אֵינָן חַיִּיבוֹת
בְּתַלְמוּד תּוֹרָה, יֵשׁ לִמּוֹר שֶׁגַּם לָהֶן מְאִיר אוֹר הַתּוֹרָה,
עַל יְדֵי מַסְסִיעוֹת לְבַעֲלֵיהֶן וּלְבָנֵיהֶן לְלַמּוּד, כְּמוֹבָא
בְּבִרְכוֹת (יז, א). וְעֵינָן מָה שֶׁכָּתַב רַבֵּינוּ בּוֹזֵה בִּפְרָשֶׁת
חִי שְׂרָה (אוֹת א, ב) יִבְאוֹר הַפְּסוּק 'עוֹז וְהָרָה לְבוֹשָׁה'.
טו. וּמַהֲמֵשֶׁן דְּבִיר רַבֵּינוּ נִרְאָה שֶׁמְקִידִים לְדַקֵּק עוֹד,
מִפְּנֵי מָה אֲצֵל מִצְוָה כָּתַב 'נֹר' קוֹדֵם לְמִצְוָה, וְאִילוֹ
בַּעֲנֵין תּוֹרָה הִיפֵךְ הַסֵּדֵר, שֶׁכָּתַב קוֹדֵם 'תּוֹרָה' וְרַק
לְאַחַר מִכָּן כָּתַב 'אוֹר'. טז. מְלִיצָה עַל פִּי לְשׁוֹן
הַגִּמְרָא (שְׂבַת קכב, א) נֹר לְאַחַד גֵּר לְמֵאָה.
יז. נִרְאָה שֶׁכוֹנֶנָה רַבֵּינוּ הִיא, לְכוֹנֶנָה לַעֲשׂוֹת הַמִּצְוָה
לְשִׁמְחָה בְּלִי פְּנִיּוֹת וּלְשֵׁם שְׂמִיָּם. אוֹ לְכוּיִן הַיְּחֻדִּים
הַשִּׁיכִים לְאוֹתָהּ מִצְוָה, וְכֵן לַעֲשׂוֹתָהּ בְּשִׂמְחָה

בְּאוֹתָהּ מִצּוּה פְּנֵה יְתֵרָה עַל הָאֲחֵרִים
הָעוֹשִׂים אוֹתָהּ, הוּא מִתְקָרֵב יוֹתֵר
לְמָקוֹם הַקִּדְשָׁה, וְעוֹשֶׂה תְּקוּן וְיִחּוּד יוֹתֵר
נִפְלָא מֵהָאֲחֵרִים.

וְהַטַּעַם שֶׁבְּמִצְוָה הַקִּדִּים 'נֵר'
'לְמִצְוָה', וּבִתְוֹרָה הַקִּדִּים
'תּוֹרָה' לְ'אוֹר', וְלֹא פָתַב 'כִּי נֵר מִצְוָה'
וְאוֹר תּוֹרָה, אִי נָמִי, 'כִּי מִצְוָה נֵר וְתּוֹרָה

זֶרַע שְׁמִשׁוֹן הַמְּבֹאֵר

בשלימות הרצויה. ומבואר, ש'נר מצוה',
מרמז לאופן הכוונה שבעשיית המצוה, שעל
ידה מאירה המצוה לאדם כמו נר.

ובזה יתבאר גם כן הַטַּעַם שֶׁבְּמִצְוָה
הַקִּדִּים הפסוק תיבת 'נֵר' לְתִיבַת 'מִצְוָה',
וְאֵילּוּ בְּתוֹרָה הוּא לְהִיפֹךְ, שֶׁהַקִּדִּים תִּיבַת
'תּוֹרָה' לְתִיבַת 'אוֹר', וְלֹא פָתַב הַפִּסּוּק לְשׁוֹן
שׁוּה בְּשֵׁנִיהֶם 'כִּי נֵר מִצְוָה וְאוֹר תּוֹרָה', אִי
נָמִי, 'כִּי מִצְוָה נֵר וְתּוֹרָה אוֹר'.

צִיּוֹנִים וּמִקּוּדוֹת

וזו היא כנגד עשה טוב. וראה לזה שאמרו ז"ל
בתנחומא בפרשת ציצית בפסוק 'והייתם קדושים
לאלהיכם', זה לשונם, בזמן שאתם עושים את המצות
אתם מקדשים, ואימתכם על האומות, פירשתם מן
המצות נעשיתם מחוללין, עד כאן לשונם. וכן אמרו
גם כן במכילתא בפסוק (שם כח, כט) 'ואנשי קודש
תהיון לי', זה לשונם, איסי בן יהודה אומר,
כשהמקום מחדש מצוה על ישראל, הוא מוסיף להם
קדושה, עכ"ל. הרי בביאור כי עשיית המצוה מקדש
את האדם ומוסיף לו קדושה. והענין כי עשיית
המצוה עושה לבוש אור לנשמה, כדפירש בזהר
בכמה מקומות, שבאותו הלבוש תתלבש בגן עדן
תחתון, ולכן בעשיית המצוה מקדש עצמו, ולכן אנו
אומרים בברכות קיום המצות 'אשר קדשנו במצותיו',
כי עשיית המצוה תקדש הנשמה ותלבישה באור
חדש. יט. ראה בזהר (פרשת ויקרא יג, א),
תיקונים הנעשים על ידי המצוות. ראה בזהר (פרשת
בא לב, ב) על הפסוק (תהלים סח, לב) 'אנו עוז
לאוהבים', שכאשר ישראל עושים מעשים טובים, הרי
הם נותנים תוקף ועוז להקב"ה, ומוסיפים כח בפמליא
של מעלה. ומבואר בשער רוח הקודש (דף י'), שקודם
שאדם יעשה איזה מצוה או צדקה, יאמר 'לשם ייחוד'
וכו'. וזה לשון מהר"ח וויטאל זצ"ל (בהקדמת שער
המצות), העושה מצוה אין די לו עשייתה, אבל צריך
לקיים מה שאמרו רז"ל שיכנין בעשיית המצוות
שהוא עושה אותם לשם עושיהן, שהוא ה' יתברך
וכו'. ואין זה מתקיים אלא במי שיודע כוונת התפלה
והמצוות. ומכיון בעשייתם לתקן עלומות העליונים,
וליחדא שמיא איהו דקדשא בריך הוא עם שכינתה, ואין
כוונתו לקבל שכר. כ. ראה נחלת עזריאל (פרשת

על האנשים האחרים העושים אותה, הוא
מִתְקָרֵב יוֹתֵר לְמָקוֹם הַקִּדְשָׁה הַבָּאָה עַל
הָאָדָם מִקִּיּוֹם הַמִּצְוֹת בְּאוֹפֶן הָרָאוּי, עַל יְדֵי
עֲשִׂיתוֹ אֶת הַמִּצְוָה בְּכוּוֹנָה^י, וְעוֹשֶׂה בְּמַעֲשָׁיו
תְּקוּן וְיִחּוּד בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים^ט, בְּאוֹפֶן
יוֹתֵר נִפְלָא, מֵהָאֲנָשִׁים הָאֲחֵרִים, שְׁאִין
עוֹשִׂים אֶת הַמִּצְוָה בְּכוּוֹנָה יְתִירָה, וּמִמִּילָא
אֵינֶם מִתְקָרְבִים כָּל כֵּךְ לְקִדּוּשָׁה, וְהִתְיַקֵּן
וְהִיחּוּד הַנַּעֲשִׂים מִכַּח הַמִּצְוֹת שֶׁלָּהֶם, אֵינֶם

מצוה ומצוה בכוונה לצאת ידי חובותינו וכו'. התנאי
השני והשלישי, לעשות המצוה ביראה ובאהבה רבה,
וכו'. התנאי הרביעי, השמחה הגדולה במצוה, דכל
מצוה ומצוה שתזדמן לו, דורגא הוא דשדיר ליה
קב"ה [מתנה היא ששלח לו הקב"ה], ולפי רוב
השמחה יגדל שכרו. וכן גילה הרב החסיד המקובל
מהר"ר יצחק אשכנזי זצ"ל לאיש סודו, שכל מה
שהשיג שנפתחו לו שערי החכמה ורוח הקודש, בשכר
שהיה שמח בעשיית כל מצוה שמחה גדולה לאין
תכלית, ואמר, דהיינו דכתיב (דברים כח, מז) 'תחת
אשר לא עבדת את ה' אלהיך בשמחה ובטוב לבב
מרוב כל', פירוש 'מרוב כל', מכל מיני תענוג
שבעולם, ומכל זהב ופז רב ואבנים טובות ומרגליות,
וכו' ע"כ, עיי"ש. והרי מבואר מדבריו, שהכוונה
הראויה בעשיית המצוה והשמחה בקיומה, מביאים
לאדם את האורות של המצוה. יח. ענין
הקדושה הבאה מהמצוות מבוארת מלשון ברכת
המצוות 'אשר קדשנו במצותיו' וכו', ובגמרא מכות
(כג ב) מבואר, שעל כן נתן לנו ה' רמ"ח מצות, שהן
כנגד רמ"ח איברים. וראה בזה בתקוני זוהר (תיקון ל,
עד, א) ובמה שהובא משער המצוות, בהערה לעיל
בסמור, וזה לשון האלשיך (קהלת יב, יג), 'ואת
מצוותיו שמור' בקום עשה הם מצות עשה, כי זה
שהוא מצוות לא תעשה ומצוות עשה כל כללות
האדם, רמ"ח מצוות עשה כנגד רמ"ח אבריו, ושס"ה
מצוות לא תעשה כנגד שס"ה גידיו. נמצא כל האושר
כלול בו, כי בהם יתקדש כולו כענין אשר קדשנו
במצותיו. וזה לשון הראשית חכמה (שער הקדושה סוף
פ"א), ויש בחינה ב' בקדושה שהוא המשתכח אור
הקדוש עלינו כדי שנסתתר ונתלבש באותה הקדושה,

לִיסְכַּר (שבת סג, א), וְאַף עַל גַּב דְּלֵא יָדַע
מֵאִי קָאָמַר (ע"ז יט, א), וְאַחֲרֵי כֵן צָרִיךְ
שְׁיִתְעָצֵם בְּהִכָּנַת הַלְמוּד, וְיִהְיֶה שׂוֹאֵל
עֶזְרוֹ מִקֶּדֶשׁ, שֶׁה' יֹאִיר עֵינָיו בְּתוֹרָתוֹ.
וּמִשּׁוֹם הֵכִי בְּתִיב 'וְתוֹרָה אִוֵּר', שְׁאֵחֶר
קְרִיאַת ה'תוֹרָה' בֹּא ה'אִוֵּר, וְהוּא אִוֵּר
מִמֶּשׁ, וְלֹא גֵר בְּלִבָּר.

אִוֵּר. יֵשׁ לוֹמַר, לְפִי שְׁבִמְצוֹה צָרִיךְ
שְׁתַּקְדִּים הַכּוֹנֵה לְמַעֲשֵׂה הַמְצוֹה,
וְהַכּוֹנֵה שֵׁשׁ לוֹ לְאָדָם בְּתַחֲלִית הַמְצוֹה,
הִיא עֲצָמָה הַכּוֹנֵה שֵׁשׁ לוֹ עַד סוֹף גִּמְרָה
הַמְצוֹה.

אֲמִנָּם בְּתוֹרָה אִינוּ בֵּן, כִּי הָאָדָם קוֹרֵא
וְלוֹמַר, וְלִיגְרוֹם אִינֵשׁ וְהִדָּר

זֶרַע שְׁמִשׁוֹן הַמְבֹאָר

ה'אִוֵּר' שֶׁבָּה. וְכֵן אִמְרוּ בַּגְמָרָא (שבת סג, א)²²,
לִיגְרוֹם אִינֵשׁ וְהִדָּר לִיסְכַּר - יִלְמַד אָדָם
שְׁמוּעָתוֹ מִרְבוֹ, אִף שְׁאִינוּ מִבֵּין מִיד אֵת
טַעְמֵי הַהִלְכוֹת, וְאַחֲרֵי כֵן יִטְרַח לְהַבִּין אֵת
טַעְמֵי הַהִלְכוֹת. וְעוֹד אִמְרוּ (ע"ז יט, א)²³,
לִיגְרוֹם אִינֵשׁ, אִף עַל גַּב דְּלֵא יָדַע מֵאִי
קָאָמַר - שְׁאִין רַבּוּ יוֹדַע לְפָרֵשׁ לוֹ כְּלוּם, אֲלֵא
רַק מִלְּמוֹדוֹ אֵת הַגִּירָסָא, וְאַחֲרֵי כֵן - כִּשְׁכַּבְרָה
יָדַע אֵת גִּירָסַת הַגְמָרָא, צָרִיךְ שְׁיִתְעָצֵם -
יִטְרַח וְיִתְחַזֵּק בְּהִכָּנַת הַלְמוּד, וְיִהְיֶה שׂוֹאֵל
עֶזְרוֹ מִקֶּדֶשׁ - יִבְקֹשׁ מֵאֵת הַקִּבְ"ה שִׁיעֻזָּרוֹ,
שֶׁה' יֹאִיר עֵינָיו בְּתוֹרָתוֹ - שִׁיבִין הֵיטֵב אֵת
טַעְמֵי הַהִלְכוֹת, וְיִרְגִּישׁ אֵת ה'אִוֵּר' שֶׁבָּה.

וּמִשּׁוֹם הֵכִי בְּתִיב 'וְתוֹרָה אִוֵּר', שֶׁהַקִּדְּשִׁים
'תוֹרָה' ל'אִוֵּר', לְפִי שֶׁרַק אַחֲרֵי קְרִיאַת
וְלִימּוּד הַתּוֹרָה, בֹּא הָאִוֵּר שֶׁל הַבֵּנֶת טַעְמֵי

וְיֵשׁ לוֹמַר בְּטַעַם חִילּוּק זֶה, לְפִי
שְׁבִמְצוֹה צָרִיךְ שְׁתַּקְדִּים הַכּוֹנֵה לְמַעֲשֵׂה
הַמְצוֹה, בְּשִׁבִּיל שֶׁכֵּל עֲשִׂיתָהּ מִתְחִילָתָה עַד
סוּפָהּ תִּהְיֶה בְּכוּוֹנָה גְּמוּרָה²⁴, וְהַכּוֹנֵה שֵׁשׁ
לוֹ לְאָדָם בְּתַחֲלִית הַמְצוֹה, הִיא עֲצָמָה
הַכּוֹנֵה שֵׁשׁ לוֹ מִתְחִילָת הַמְצוֹה, עַד סוֹף
גִּמְרָה הַמְצוֹה, וְאִין נֹסֵף בְּכוּוֹנָתוֹ עֲנִין נֹסֵף,
בְּמִשְׁךְ זְמַן קִיּוֹם הַמְצוֹה. וְלִכֵּן כְּתוּב 'נִרְ'
קוֹדֶם 'מְצוֹה', לְפִי שֶׁה'נִרְ' מִרְמָזוֹ לְכוּוֹנָה
כִּנ"ל, וּמוֹכַח שֶׁהִיא תַּקְדִּים ל'מְצוֹה' עֲצָמָה.

ה'אִוֵּר' שֶׁל הַתּוֹרָה, בֹּא רַק אַחֲרֵי הַלְמוּד

אֲמִנָּם בְּתוֹרָה אִינוּ בֵּן, שֶׁהָאִוֵּר שֶׁלָּהּ,
אִינֵה מֵאִירָה לְלוּמְדָה לְפָנֵי הַלְמוּד, אֲלֵא
לְאַחֲרֶיהָ, כִּי כֵן הוּא סֵדֶר הַלְמוּד שֶׁמִּתְחִילָה
הָאָדָם קוֹרֵא וְלוֹמֵד בְּתוֹרָה, אִף שְׁאִינוּ מִבֵּין
כֵּל כֵּן אֵת מַה שְׁלוּמָד, וְאִינוּ מִרְגִּישׁ אֵת

צִיּוֹנִים וּמִקְדּוֹת

חֲגוּרִים עֲלֵיו, שֶׁזֶה נִלְמַד מִהַפְסוּק (תהלים מה, ד)
חֲגוּר חֲרֹבָן עַל יַד גְּבוּר הוֹדֵךְ וְהִדָּרֵךְ, אִף שֶׁפְּסוּק
זֶה נִדְרֵשׁ שֶׁם לְעִנִּין אַחֲרֵי, מֵאִי קָא מִשְׁמַע לָן, דְּלִיגְמַר
אִינֵשׁ, וְהִדָּר לִיסְכַּר. כִּג. לְשׁוֹן הַגְמָרָא, וְאִמְרָה
רַבָּא, לְעוֹלָם יִלְמַד אָדָם תּוֹרָה [עַד שֶׁתִּהְיֶה גִירָסַת
הַתְּלִמּוּד וּפִירוּשׁוֹ שְׁגוּרָה לוֹ בְּפִין], וְאַחֲרֵי כֵן יִהְיֶה
[יִעֲזִין בְּתַלְמוּדוֹ, לְדַמּוֹת דְּבַר לְדַבֵּר, לְהַקְשׁוֹת וּלְתַרְץ,
לְהַשְׁוֹת וּלְחַלֵּק], שְׁנֵאמַר (תהלים א, ב) 'בְּתוֹרַת ה'',
וְהִדָּר (שם) 'וּבְתוֹרַתוֹ יִהְיֶה'. וְאִמְרָה רַבָּא, לְעוֹלָם
לִיגְרִיס אִינֵשׁ [יִלְמַד אָדָם תּוֹרָה מִרְבוֹ], וְאַף עַל גַּב
דְּמִשְׁכָּה [אִף שֶׁהוּא שׁוֹכֵחַ לִימּוּדוֹ], וְאַף עַל גַּב דְּלֵא
יָדַע מֵאִי קָאָמַר [שְׁאִין רַבּוּ יוֹדַע לְפָרֵשׁ לוֹ כְּלוּם, אֲלֵא
רַק מִלְּמוֹדוֹ אֵת הַגִּירָסָא], שְׁנֵאמַר (תהלים קיט, כ)
'גִּרְסָה נִפְשִׁי תִּאֲבָחָה', 'גִּרְסָה' כְּתִיב, וְלֹא כְּתִיב טַחְנָה.
כִּד. מִלִּיצָה זֶה עַל פִּי לְשׁוֹן הַפְּסוּק (תהלים כ, ג)

צו ד"ה על המזבח) וְכָלִי חֲמָדָה (למחר"ש לנייטאדו זצ"ל,
פְּרִשְׁתָּהּ רֵאָה ב') מֵאִוֵּר עֵינִים (לְבַעַל 'פִּירוּשׁ הַרִי"ף' זצ"ל,
בְּרִכּוֹת ה, א), שֶׁדִּקְדָּקוֹ שֶׁהִיא רֵאָה לְכַתּוּב 'וְאִוֵּר
תּוֹרָה'. כֹּא. רֵאָה תִּקְוִינִי זוֹהַר (הַקְדָּמָה ו, א),
כּוֹוֹנָה דֹאִיָּה מִחֲשֶׁבֶת צִירִק לֵאקְדָּמָה לְמְצוֹה, וּבִגִּין
דֹּא שׁוֹיָאוֹ רַבֵּן כּוֹוִן מִחֲשַׁבְתָּא דְּצִלוֹתָא בְּבִרְכָּה
קְדָּמָה, דְּהִכִּי אִוְקְמוּהוּ אִם לֹא כּוֹוִן בְּבִרְכָּה רֵאָשׁוֹנָה,
חֲזוֹר לְרֵאָשׁ. כִּב. לְשׁוֹן הַגְמָרָא, אִמְרָה רַב כְּהֵנָא,
כִּד הוֹינָא בֵּר תַּמְנִי סְרִי שְׁנִין, וְהוּא גְּמִירָנָא לִיָּה
לְכוּלִּיהַ שֶׁס"ס [כְּשֶׁהִיטִּית בֵּן שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה שָׁנָה
בְּלִבָּר כִּבְר גְּמִירָתִי אֵת כֵּל הַשֶּׁס"ס], וְלֹא הוּא יִדְעָנָא,
דֹּאִין מִקְרָא יוֹצֵא מִיָּד פְּשׁוּטוֹ, עַד הַשְׁתָּא [אֲמִנָּם עַד
עַכְשָׁיו לֹא יִדְעָתִי הַכֵּל שְׁאִין מִקְרָא יוֹצֵא מִיָּדִי
פְּשׁוּטוֹ, וּשְׁמַטָּעַם זֶה סוֹבֵר רַבִּי אֲלִיעֶזֶר, שְׁמוּתָר לֵאִישׁ
לְצֵאת בִּשְׁבַת לְרִשׁוֹת הַרְבִּים כְּשֶׁחֲרָבוּ וְכָלִי זִינּוּ

וְכֵן כְּתִיב (תהלים קיט, יח) 'זָל עֵינִי וְאַבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ'.

זֶרַע שְׁמִשׁוֹן הַמְּבֹאֵר

היה בלא הבנה, וכמי שעדיין עומד מרחוק. וְכֵן כְּתִיב שביקש דוד המלך מאת הקב"ה (תהלים קיט, יח) 'זָל עֵינִי וְאַבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ' - תגלה נא את עיני, ואראה את הדברים המכוסים בתורתך, שאינם מפורשים בה^כ, והם טעמי ההלכות. והיינו שלאחר שכבר למד, ביקש מהקב"ה שיאיר עיניו ויוכל להבין את התורה^כ.

ההלכות של התורה, והתקרבות הקדושה, וְהוּא אִזְר מִמֶּשׁ - שיאיר לו ביותר אור התורה שלמד, כעין אור השמש שמאיר אף לרחוקים, וְלֹא נֵר בְּלִבְדּוֹ, שאור הנר מועט הוא, ומאיר רק לפי התקרבות האדם אליו, וכך גם אור המצוה שנמשל לנר, מאיר רק לפי כוונת האדם קודם עשייתה. מה שאין כן אור התורה מאיר לאדם אף שלימדו בתחילה

ציונים ומקורות

שכלל שמתקרב למצוה בכוונה יתירה, נהנה ומתקדש ממנה ביותר, כמו נר שהקרוב אליו נהנה יותר. מה שאין כן תורה, שאדרבה, סדר לימודה הוא שבתחילה לומד בלי כוונה והבנה כראוי, ונמשל כעומד מרחוק, ועל ידי כך זוכה לאורה. ד. 'נר' קודם ל'מצוה' לפי שצריך שהכוונה תקדם למצוה. אבל 'תורה' קודמת ל'אור' לפי שהאור של התורה, באה לאדם רק אחרי הלימוד.

'יִשְׁלַח עֲזָרְךָ מִקִּדְשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָ'. כה. על פי רש"י. כו. תמצית הדרוש: א. מצוה נמשלה לנר, לפי שניתן לכבותה על ידי עבירה, כמו נר שבקל ניתן לכבותה. אבל התורה נמשלה לאור, שאי אפשר לכבותה. ב. מצוה נמשלה לנר שאין מדליקים אותה בכל מקום, וכך המצוות אין חובתם שיהיו בכל. אבל חובת לימוד התורה שיהיו בכל, ולכן נמשלה לאור, המאיר בכל מקום. ג. מצוה נמשלה לנר, לפי

בסייעתא דשמיא

לקראת ההילולא ו' אלול: רוכשים את הספר המסוגל זרע שמשון מהדורה מפוארת ומנוקדת אותיות מאירות עיניים ומעלות נוספות רבות. הספר שמחולל פלאות. אלפים נושעו בהבטחתו. הביאו ברכה לביתכם

מתוך הבטחת וברכת המחבר:

**"ועיניכם תראינה בנים בני כשתיילי זיתים
סביב לשלחנכם חכמים ונבונים ובתים מלאים כל טוב,
גם עשר גם כבוד לא יסופו מזרעכם"**

להשיג בחנויות הספרים המובחרות - 02-80-80-500

יום ההילולא באר הישועות

לקראת יום הילולת רבנו ו' אלול
אנו נערכים להפצה ענקית נרחבת
של דברי תורותיו
ועריכת סעודת הילולא

**השתתפו בהוצאות
לזכות ברכה וישועה**

05271-66450

05832-80-300

347-496-5657

שמות התורמים יוזכרו בתפילה
במהלך סעודת ההילולא

ישועות לעמר ביום ההילולא

גם השנה ניתן להשתתף
בהוצאות ההילולא
ומעמד הלימוד 'שפתותיו דובבות'
אשר בו ילמדו ויסיימו את הספרים
זרע שמשון ותולדות שמשון

לפרטים: ארץ ישראל 05832-80300
ארה"ב 347-496-5657
למוקד זרע שמשון 02-80-80-500

סעודת הילולא מרכזית תיערך בירושלים בליל ההילולא
כל המעוניינים להשתתף ולהגיע לסעודה מתבקשים להירשם
בטלפון: 05832-80300 בכדי שנוכל להיערך כראוי.

שמות ובקשות התורמים
יוזכרו בתפילה המסורתית המיוחדת
שתקיים במעמד ורבים נושעו בה,
וכן יועברו לגדולי ישראל שיעתירו
בעד התורמים.

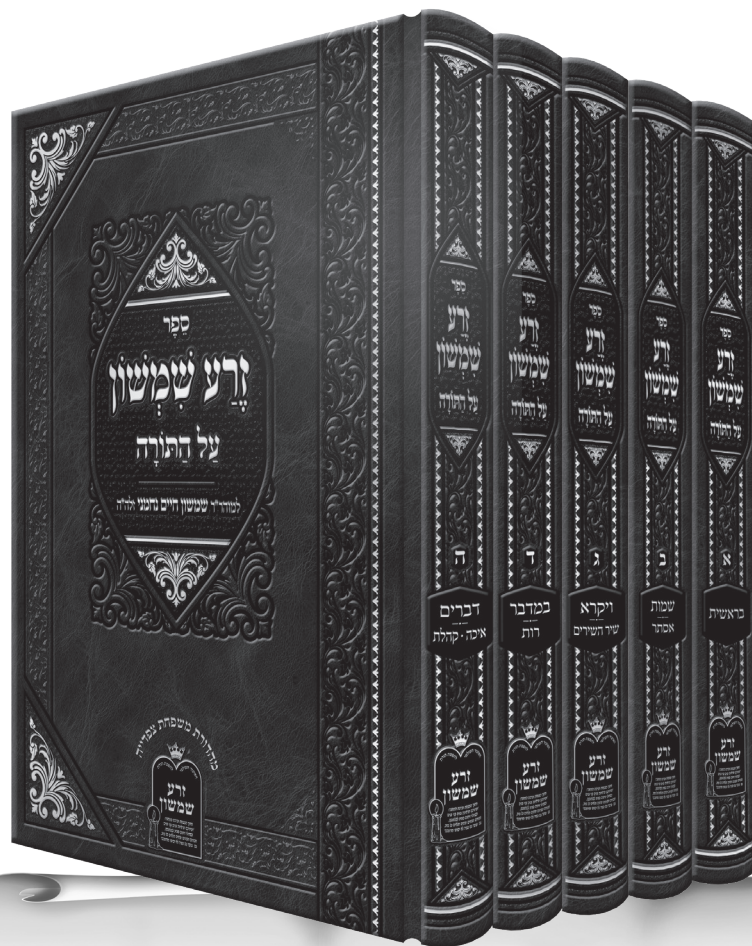
אל תחמיץ את ההזדמנות לישועה

הופיע הספר המסוגל זרע שמשון בחמישה כרכים

מהדורה מפוארת ומנוקדת אותיות מאירות עיניים ומעלות נוספות רבות.

הספר שמהולל פלאות. אלפים נישעו בהבטחתו.

הביאו ברכה לביתכם

מתוך הבטחת וברכת המחבר:

**”ועיניכם תראינה בנים בני כשתיילי זיתים
סביב לשלחנכם חכמים וגבונים ובתים מלאים כל טוב,
גם עשר גם כבוד לא יסופו מזרעכם”**